

Mijn naam is Juliette Hielckert, mijn partner en ik zijn eigenaar van landgoed Roghairsparren.

Dit RES 1.0 rapport is het resultaat van 3 jaar verkennen, vergaderen en beslissen door de Stakeholders. Het rapport benadrukt de noodzaak voor een breed draagvlak om de energietransitie uit te voeren. Dat draagvlak is echter niet gecreëerd, omdat niemand tijdig is geïnformeerd en er geen mogelijkheid is geweest voor inspraak (de randvoorwaarden voor het creëren van draagvlak).

Het rapport is doorspekt met beloftes de natuur in de Foodvalley te beschermen. Enkele zinsneden uit het rapport:

- *Wij willen onze natuur en het karakter van onze landschappen behouden.*
- *Om een aantrekkelijke leefomgeving te kunnen blijven bieden, is versterking van de natuur en van landschappelijke kwaliteiten belangrijk.*
- *Daarom zetten we in op een zorgvuldige ruimtelijke inpassing met respect voor natuur en landschap.*
- *Respecteer landschap en natuur, ook voor toekomstige generaties.*

Dit soort teksten klinken hoopgevend, maar blijken alleen bladvulling te zijn. Het kan dan zijn dat er formeel nog geen vergunning is verleend, maar de plannen voor een zonneveld bij de Autoweg zijn wel al uitgewerkt en dichtgetimmerd. Pas toen de meest dringende randvoorwaarden voor het realiseren van een zonnepark bij de Autoweg ingevuld waren, zijn enkele omwonenden geïnformeerd.

De akkers waar Solarfields een zonnepark wil realiseren hebben naast de agrarische bestemming nog enkele dubbelbestemmingen, geen van de bestemmingen zijn verenigbaar met een zonnepark. De dubbelbestemmingen (zoals archeologisch monument en aardkundige waarde), zijn beschermende maatregelen, en wat er beschermd dient te worden verdwijnt niet met de komst van een zonnepark.

Daarnaast betreft het Natuurnetwerk Nederland gebied, direct grenzend aan het Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug, aan de voet van een naaldbos en op zichtafstand van Natura 2000 gebied (350 meter). Deze kwalificaties zijn niet zomaar, maar om hele goede redenen gegeven aan dit gebied. Naast flora- en faunabehoud moet ook voorkomen worden dat er meer verstedelijking (verstening en verglazing) plaatsvindt, dat het landschap behouden blijft. Niet voor niets geldt voor het gebied het 'nee, tenzij'-principe, wat betekent dat activiteiten in dit gebied in de regel niet zijn toegestaan.

Een zonnepark realiseren in dit gebied, betekent een wezenlijke breuk met het huidige landschap en de keuzes die daar voor zijn gemaakt, zowel op gemeentelijk- als op provinciaal- en Rijksniveau. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de gemeente ervoor gekozen enkele dubbelbestemmingen toe te kennen, om de authenticiteit van dit gebied te borgen. De provincie heeft met de vaststelling van de contouren van het Natuurnetwerk Nederland uitdrukkelijk gekozen om de (ecologische) belangen van dit gebied te borgen. Zo wezenlijk breken met de keuzes om de kernbelangen van het gebied te borgen is onwenselijk en onacceptabel.

Dat natuurgebied niet ingezet wordt voor duurzame energie is een breed gedeelde opvatting. Er is slechts ruimte om natuurgebied te gebruiken, als er geen andere mogelijkheden bestaan om noodzakelijke voorzieningen te realiseren. Volgens de gemeente is een zonnepark noodzakelijk voor de energietransitie.

Voor een zonnepark is open ruimte nodig, en er is volop open gebied in de gemeente zonder natuurbescherming (ruim 1350 hectare aaneengesloten). M.a.w., dit stukje natuurgebied is niet nodig voor de energietransitie, want er bestaan (quote) *reële alternatieven die het Natuurnetwerk Nederland niet of minder aantasten (artikel 6.3 lid 1a omgevingsverordening provincie Utrecht)*. (unquote)

Als tussenopmerking wil ik zeggen dat een zonneveld een industriële installatie is voor het opwekken van energie. Een industriële installatie is GEEN natuur, ook niet als je er bloemen omheen zaait.

De akkers waar een zonneveld op geprojecteerd is, is een kleinschalig gebied. Van rand tot rand een zonneveld bouwen zou een zonneparklandschap creëren. Een quote uit een rapport over zonnevelden van de Universiteit Wageningen luidt:

Als het zonnepark een heel grote omvang heeft (binnen het zichtveld van de waarnemer), oftewel het blikveld domineert, dan vormt het niet langer een element in het landschap, maar is er sprake van een zonneparklandschap (i.p.v. een landschap met daarin een zonnepark). In dat geval is de vraag wat betreft passendheid of integratie van het zonnepark in het (wijdere) landschap niet langer aan de orde: het zonnepark is het landschap. (unquote)

Over de passendheid van een zonneveld op landbouwgrond zegt het RES 1.0 rapport:

(quote) *Ook hebben zonneweides op landbouwgrond niet de voorkeur vanuit de esthetica van het landschap*. (unquote)

De beoogde akkers liggen op een helling. Bij het bos en in het bos wordt de helling steeds steiler. Het hoogteverschil op de bewuste akkers zelf is 6 tot 7 meter. Omdat het een helling van zandgrond betreft, is het een vrij droog gebied. Zonder voldoende regenval en begroeiing, ontstaat een zandvlakte. De laatste jaren is het door extreme droogte, door klimaatverandering, al veel te droog op de Heuvelrug.

Inherent aan zonnevelden is dat de bodem armer en droger wordt en dat het gras in warme maanden verdroogt met name bij velden op een helling. Dat heeft voor dit gebied ongewenste gevolgen die onherstelbare schade kunnen veroorzaken.

Een droge bodem op een helling is heel vatbaar voor erosie; de grond kan wegwaaien (verstoffen) of bij een zware regenbui wegspoelen. De biodiversiteit bij zonneparken is onderzocht en valt erg tegen. Voor biodiversiteit op droge arme grond is zeer intensief beheer en onderhoud nodig wat niet in het belang van de exploitant is. Na 15 jaar is de bodem door verschraling en verdroging niet meer geschikt voor akkerbouw. De verschraalde grond weer vruchtbaar maken vergt nieuwe investeringen en duurt 10 tot 20 jaar. Wie gaat dat betalen?

Gedroogd gras is brandgevaarlijk. Als het vlam vat, kan het vuur zich razendsnel over de bodem verplaatsen (loopvuur), normaliter met de wind mee. De wind komt meestal uit het westen/zuidwesten, en waait dus vanaf de akkers richting het bos. Het betreft ter plaatse naaldbos. Het risico van natuurbranden in Nederland is het grootst bij naaldbossen en droge heide. Het gebied rondom deze akkers is naaldbos en droge heide.

Electrische installaties zijn een obstakel bij het bestrijden van branden. Zonnecellen kunnen niet uitgeschakeld worden, een zonnecel dat licht vangt, blijft spanning geven en kan daarom niet zomaar geblust worden. In zonneparken met 10-tallen panelen in serie geschakeld, kan de spanning makkelijk oplopen tot 1500 volt. Er zijn veiligheidsregio's die een brand tot 2500 vierkante meter laten uitbranden.

Deze akkers zijn niet geschikt voor zonnevelden, zullen het ook nooit worden. Mondjesmaat worden er door verschillende professionele organisaties aanbevelingen gedaan voor de brandveiligheid. Die aanbevelingen staan haaks op de productiviteit van een zonnepark. Maar het zijn slechts adviezen. Er is geen wet- en regelgeving voor zonneparken, dus zijn er geen beperkingen; *no rules, no limits*. En wie is er zonder wet- en regelgeving verantwoordelijk en aansprakelijk bij calamiteiten en wie betaalt de schade? Wij als eigenaar van het aangrenzende bos maken ons ernstige zorgen.

De gemeente moet leidend zijn, niet wachten op initiatieven van commerciële partijen. Alleen een zonneladder opstellen is niet afdoende. Ze moet een lijst van eisen opstellen, kaders vastleggen waarbinnen een commerciële partij een voorstel kan doen voor een zonnepark en meerdere partijen uitnodigen, niet slechts de initiatieven van één projectontwikkelaar opvolgen. En dat geldt uiteraard voor elk gebied in de gemeente waar men zonnevelden zou kunnen plaatsen.

Het is treurig als blijkt dat lokaal bestuur en politiek niet bij machte is om de mooie natuur van de gemeente te beschermen tegen ondoordachte plannen. Er wordt steeds meer natuur afgesnoept ten behoeve van commerciële belangen, waar de natuur en de omgeving nooit beter van geworden zijn. Heel Remmerden had niet opgericht mogen worden op natuurgronden, maar de slechtste reactie op de status quo, is de situatie nog veel erger te maken.

We verzoeken u te bevestigen dat aangewezen natuurgebieden nooit gebruikt mogen worden voor industriële doeleinden, ook niet als het om duurzame energie gaat.

En met klem verzoeken wij u niet akkoord te gaan met RES 1.0 of met de plannen voor zonneparken van Solarfields of andere projectontwikkelaars in het zoekgebied nabij Remmerden, zéker niet voordat er veiligheidseisen, omvang- en afstandseisen, esthetische waarden, aansprakelijkheid en herstelverplichtingen etc. zijn bepaald en vastgelegd.

De literatuur die ik voor mijn betoog heb geraadpleegd kan ik, indien gewenst, toesturen.